

Stanisław Kołodziejcki, Dorota Dziwięcka

Kozłów, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 21, 198-199

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W świetle badań można sądzić, że drewniano-ziemna obronna rezydencja została wzniesiona w 2 poł. XIV w. i funkcjonowała do końca XV lub początku XVI w. Jej fundatorem był zapewne Piotr z Kozłowa h. Lis /zm. przed r. 1385/ lub jego syn Mściwoj.

Materiały i sprawozdanie znajdują się w WOK-K w Kielcach.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Stare Miasto

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW-Wawel

Rejon I, VI/C, VIII, X, XII, XIV

patrz
wczesne średniowiecze

LUBIŃ

woj. leszczyńskie
Stanowisko 1 i 1A

patrz
wczesne średniowiecze

LUBLIN

Stare Miasto
Blok XIV, ul. Grodzka 11-23

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Rozwałka. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zabytkowego Zespołu Miasta Lublina. Drugi sezon badań. Średniowiecze i okres nowożytny.

Celem badań było: uchwycenie linii przebiegu umocnień obronnych na tyłach zabudowy tzw. bloku XIV, czyli zespołu kamienic między północną pierzeją Placu po Parze, a Bramą Grodzką; ustalenie pierwotnych poziomów użytkowych podwórzy; określenie zasięgu i charakteru zabudowy poszczególnych działek. Zrealizowano 4 wykopy i 1 sondaż, o łącznej powierzchni 50 m², jak również wykonano serię odwiertów w celu ustalenia wielkości spadku pierwotnej skarpy. Wykopy zlokalizowano w pobliżu obecnej, północno-wschodniej krawędzi wzgórza staromiejskiego.

Dotychczasowe wyniki badań definitywnie wykluczyły lokalizację murów obronnych na obecnym obrzeżu skarpy i wskazują na fakt ich wchłonięcia wraz z uliczką podmurną przez drugie tiryki kamienic. Podobnie stało się z tzw. Purta Nową, tworzącą przejście z uliczki wewnątrzblokowej ku szpitalowi św. Łazarza /obecnie kościół św. Wojciecha/ na Podwalu. Proces ten miał miejsce od pocz. XVII w.

Poza śladami nawarstwień późnośredniowiecznych na tyłach kamienicy ul. Grodzka 13, w badanym bloku mamy do czynienia z nawarstwieńcami, głównie budowlanymi, nowożytnymi i współczesnymi. W wykopach odsłonięto relikty XIX-wiecznych zabudowań gospodarczych i sanitarnych, rozebranych w części nadziemnej w okresie międzywojennym i w trakcie odnowy Starego Miasta w latach pięćdziesiątych.

Materiały znajdują się w PP PKZ O/Lublin.

Badania zostały zakończone.

ŁEKNO, gm. Wągrowiec
woj. pilskie
Stanowisko nr 3'

patrz
wczesne średniowiecze

ŁÓWICZ

woj. skierniewickie
Rynek Kościuszki, kolegiata
Stanowisko 11

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Lubomira Tyszyler /autorka sprawozdania/ i dr Leszek Wojda. Opieką naukową sprawował doc. dr Jerzy Kwieciński. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Późne średniowiecze i czasy nowożytne.